

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 410/2025
01.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Златка Милића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-847/24 од 25.11.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-2/25 од 24.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Златка Милића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-847/24 од 25.11.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-2/25 од 24.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-847/24 од 25.11.2024. године усвојен је захтев ОЈТ у Крагујевцу од 06.11.2024. године за изрицање јединствене казне окривљеном АА, па су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде:

- Основног суда у Крагујевцу К-958/21 од 31.01.2022. године којом је окривљени АА због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији осуђен на казну затвора у трајању од 9 месеци у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора;

- Основног суда у Крагујевцу К-818/23 од 14.03.2024. године којом је окривљени АА због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци у просторијама у којима у станује уз примену електронског надзора и

- Основног суда у Крагујевцу К-131/22 од 11.04.2022. године којом је окривљени АА због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији осуђен на казну затвора у трајању од 1 године у просторијама у којима у станује уз примену електронског надзора

те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 5 месеци.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-2/25 од 24.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-847/24 од 25.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Златко Милић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева наводи да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног, јер је у поступку изрицања казне повређена одредба члана 554. став 2. ЗКП којом је прописано да суд пре одлучивања о захтеву прибавља изјаву супротне странке, а у конкретном случају осуђеног. Суд је приликом одлучивања о спајању казни, у складу са императивном законском одредбом из члана 554. став 2. ЗКП морао прибавити изјаву од супротне стране, а што суд није учинио, односно изјава осуђеног је суду достављена благовремено, али је суд погрешно констатовао да се окривљени није изјаснио. Поред изнетог, бранилац наводи да ни другостепени суд није придао никакав значај повреди закона на штету осуђеног сматрајући да иста није од утицаја. У вези са изнетим, бранилац износи и комплетну генезу поступања у

конкретном поступку, и то како Основног суда у Крагујевцу, тако и браниоца односно окривљеног.

Међутим, повреда закона из члана 554. став 2. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Златка Милића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић